

ler Hansens Hustru, der var til Stede paa Brevsamlingsstedet, skulde have handlet politisk underfundigt ved ikke at faa Brevet afsendt i rette Tid. Naar det ærede Medlem ikke deler Mistanke i saa Henseende, hvad jeg var glad over at høre, saa haaber jeg, at han vil berolige Vendelboerne, thi der er ingen Grund til at forplante en Mistanke, som ingen Hjemmel har.

Mit Standpunkt i denne Sag er altsaa, at enhver Valgkandidat har en Pligt til at melde sig i rette Tid og til at sørge for at sikre sig, at Anmeldelsen kommer i rette Tid. Der er dernæst den Omstændighed ved dette Valg, at ca. Halvdelen af Kredens Vælgere har stemt. Selv om den Kandidat, der ikke fik det Held at komme til Stede paa Valgtribunen, havde kunnet tale med Engletunger, tror jeg ikke, han kunde have rykket den anden Halvdel ud, for den sidste Halvdel af Vælgerne er det vanskeligst at faa ud. Enten er det nogle svage, sygelige, skrøbelige, eller ogsaa er det, desværre, nogle saa interesseløse Vælgere, at de overhovedet ikke møde. Jeg mener derfor, at Tinget i et Tilfælde, hvor man ser, at den valgte Kandidat har et saa overvældende Antal Stemmer, at hans Stemmeantal i Forening med den anden Kandidats er saa stort, at det udgør ca. Halvdelen af det samlede Vælgerantal i Kredsen, ingen Anledning har til at udsætte Godkendelsen, thi det er at berøve den valgte Kandidat den Ret, som han har, nemlig Retten til at tage Del i Tingets Forhandlinger og Afstemninger. Jeg finder derfor, at der er Anledning til, saaledes som Sagen i det hele foreligger oplyst, at vedtage Godkendelsen af Valget.

Grønborg: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers Bemærkninger vil jeg gerne sige et Par Ord. Den højtærede Indenrigsminister siger, Valgkandidaten, Søren Nørgaard, selv tog Brevet ud af den Bunke Breve, der var udsorterede. Det gjorde han ikke. Det var Postvæsenet, der tog det ud; han vidste ikke, hvor det laa, derfor kunde han jo heller ikke have nogen Forstaaelse af, at det var ham, der skulde lægge det ind i Bunken igen. Han tænkte ikke paa, hvor de udsorterede og de ikke-sorterede Breve pleje at ligge. Han lægger Brevet paa Bordet, hvor han har skrevet.

Med Hensyn til den mangelfulde Adresse vil jeg sige, at den er ikke saa tarvelig, som det kunde synes, thi der er

ogsaa Station i Brovst, og han mener altsaa, at naar det adresseres til Sogneraadet i Brovst, saa har han dermed angivet Stationen, men han kommer saa i Tanke om, at det alligevel skal adresseres pr. Halvrømmen, og vil derfor gøre den nævnte Tilføjelse. Men Brevet var sikkert kommet Valgbestyrelsens Formand i Hænde selv med den Adresse, der først var skreven, thi alle Mennesker, ogsaa Postvæsenet, vide nok, hvor Brovst er.

Med Hensyn til den Mistanke, jeg tilod mig at nævne, og som jeg altsaa ikke deler, vil jeg ogsaa gerne sige, at naar den højtærede Indenrigsminister mener, at jeg kunde være med til at fjerne den oppe i Vendsyssel, saa er det, som jeg staar og taler for her, netop et Arbejde i den Retning. Jeg mener, at den bedste Maade at fjerne et hvilket som helst Grundlag for en saadan urimelig Mistanke er ikke at godkende Valget.

Zahle: Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Sigurd Berg) skal jeg kun bemærke, at hvis Formanden i Halvrømmen-Kredsen havde modtaget Hr. Nørgaards Kandidatur, saaledes som Formanden i Svendborg i 1890 modtog Seminarieførster Tangs Kandidatur, saa havde der foreligget Analogi fra Svendborg til Halvrømmen, nu foreligger der det modsatte.

Saa siger den ærede Ordfører, at vi skulle ikke udsætte Godkendelsen af dette Valg, for hvis vi forkaste det, saa ulejlige vi Vælgerne. Jeg vil dertil sige for det første, at en Udsættelse, for at en Undersøgelse kan finde Sted, er ikke det samme som en Forkastelse. Jeg har foreløbig kun ønsket, at dette Valg skulde henvises til Valgbrevsudvalget, for at det kunde blive nøjere undersøgt, hvorledes det principielle Spørgsmaal, som her foreligger, bør afgøres. Men skulde Valgbrevsudvalget komme til det Resultat, at det indstiller dette Valg til Forkastelse, saa vilde der jo ogsaa nok være gode Grunde for det, og saa burde det ske. Men man kan ikke derimod anføre, at det vilde være Ulejlighed for Vælgerne; saa kunde man aldrig nogen Sinde forkaste et Valg, for det bliver altid Ulejlighed for Vælgerne at skulle ud og stemme. Man maatte saa meget hellere afskaffe Valgretten helt, for det var da det nemmeste for de Vælgere, der nu skulle ud og stemme, om de slet ikke havde nogen Valgret.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at jeg har aldrig nogen